

Sygn. akt X Ka 1082/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Sebastian Ładoś

Protokolant: Karolina Popowska

przy udziale prokuratora Grzegorza Kiec

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2023 r.

sprawy Z. A. i N. A. (1),

oskarżonych o czyny z art. 279 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie, sygn. V K 285/23

orzeka:

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońców oskarżonych adw. S. K. i adw. A. B. kwoty po 840 (osiemset czterdzieści) złotych powiększone o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconych kosztów obrony oskarżonych z urzędu;

III. zwalnia oskarżonych w całości od kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

SSO Sebastian Ładoś

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	X Ka 1082/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyroki Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 lipca 2023 r., sygn. V K 285/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>a) w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia – naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 7 k.p.k., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego materiału dowodowego, w szczególności z opinii biegłego z zakresu badań antroposkopijnych, zeznań świadka A. O., wyjaśnień oskarżonego Z. A., a przez to błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegający na przyjęciu, że oskarżony popełnił zarzucany mu w punkcie I aktu oskarżenia czyn, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w/ w czynu;</p> <p>b) w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie II aktu oskarżenia – naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 7 k.p.k., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego materiału dowodowego, w szczególności z opinii biegłego z zakresu badań antroposkopijnych, zeznań świadka J. Ś., wyjaśnień oskarżonego Z. A., a przez to błąd</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegający na przyjęciu, że oskarżony popełnił zarzucany mu w punkcie II aktu oskarżenia czyn, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w/w czynu;

c) w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w **punkcie III** aktu oskarżenia – naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 7 k.p.k., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego materiału dowodowego, w szczególności z opinii biegłego z zakresu badań antroposkopijnych, zeznań świadka M. D., wyjaśnień oskarżonego Z. A., a przez to błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegający na przyjęciu, że oskarżony popełnił zarzucany mu w punkcie III aktu oskarżenia czyn, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w/w czynu;

d) w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w **punkcie IV** aktu oskarżenia – naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 7 k.p.k., poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego materiału dowodowego, w szczególności z opinii biegłego z zakresu badań antroposkopijnych, zeznań świadka Ł. K., wyjaśnień oskarżonego Z. A., a przez to błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegający na przyjęciu, że oskarżony popełnił zarzucany mu w punkcie IV aktu oskarżenia czyn, podczas gdy prawidłowa ocena

	materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w/w czynu;	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Na rozprawie wyczerpano inicjatywę dowodową. Przeprowadzono niezbędne dowody. Wynik postępowania oceniono zgodnie z dyrektywami art. 7 k.p.k.</p> <p>Sąd prawidłowo ocenił wyjaśnienia oskarżonej N. A. (2) – także w zakresie czynów objętych zarzutami apelacji. Słusznie uznano, że w zakresie pierwszego zarzutu, oskarżona rozpoznała siebie i swojego męża na nagraniu monitoringu. W pozostałym zakresie przedstawiła pewne okoliczności dotyczące kradzieży mienia objętego zarzutami a/o. Przedstawiła motywy popełnianych przestępstw. Jej wyjaśnienia zostały poparte wnioskami ekspertyzy z zakresu badań antroposkopijnych.</p> <p>Brak podstaw do przyjęcia, aby Sąd pierwszej instancji nieprawidłowo ocenił wyjaśnienia oskarżonego Z. A.. W uzasadnieniu wyroku przedstawiono drobiazgową analizę tego dowodu. Sąd ocenił wyjaśnienia bardzo krytyczne, wskazując, że tylko w pewnym zakresie stanowią podstawę ustaleń faktycznych. Należy nadmienić, że po wniesieniu apelacji oskarżony potwierdził fakt popełnienia zarzucanych mu czynów w przekazanej do Sądu korespondencji. Wyjaśnił motywy zmiany inii obrony w tym zakresie.</p>		

Nie sposób przyjąć, aby Sąd pierwszej instancji nieprawidłowo ocenił zeznania pokrzywdzonych. Sąd wyraźnie wskazał, że zeznania tych świadków ograniczono do ustaleń odnośnie do okoliczności włamania, charakteru skradzionych rzeczy i ich wartości. Zeznania świadków korespondowały z dokumentacją procesową, m.in. protokołami oględzin. Słusznie przyjęto, że dowody te stanowią poszlaki odnośnie do sprawstwa oskarżonego.

Bezasadne są oczekiwania, co sugeruje uzasadnienie apelacji, że pokrzywdzeni winni byli rozpoznać oskarżonych jako sprawców przedmiotowych kradzieży. Świadczenie ci nie mieli możliwości zaobserwowania wizerunku oskarżonych. Dodatkowo świadek K. przyznał, że nie mógł zaobserwować tych osób ze względu na sposób ubioru.

To, że pokrzywdzeni nie potrafili wskazać osób podejrzanych w trakcie przesłuchania nie wyklucza udowodnienia im winy na podstawie innych dowodów.

Brak podstaw do podważania opinii biegłego z zakresu badań antroposkopijnych. Wydana przez biegłego opinia jest pełna, jasna i nie zawiera sprzeczności. Została wydana po przeprowadzonych badaniach identyfikacyjnych. Biegły dysponował dostatecznym materiałem diagnostycznym. Wnioski opinii są zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego (w tym powołaną wyżej korespondencją), a częściowo także z wyjaśnieniami N. A. (2). Sąd pierwszej instancji krytycznie ocenił także ten dowód. Wykluczył sprawstwo oskarżonych w przypadku tych

<p>czynów objętych aktem oskarżenia, co do których identyfikacja na podstawie ekspertyzy okazała się niemożliwa.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, zarzuty apelacji należało uznać za polemikę z prawidłowymi ustaleniami faktycznymi Sądu pierwszej instancji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy przez uniewinnienie oskarżonego Z. A..</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W świetle prawidłowej oceny dowodów dokonanej przez Sąd pierwszej instancji brak podstaw do zastosowania art. 5 § 2 k.p.k. i zmiany zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów (w zakresie objętym apelacją).</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność (surowość) kary poprzez orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności przy zastosowaniu wadliwych kryteriów jej wymiaru poprzez nieuwzględnienie należyście wszystkich okoliczności mających znaczenie przy wymiarze kary, w szczególności dotyczących dotychczasowej niekaralności oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości czynu.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Sąd pierwszej instancji prawidłowo zidentyfikował i przedstawił w uzasadnieniu okoliczności odciążające i łagodzące przy wymiarze kary.</p> <p>Na wstępie należy jednak wskazać, że w apelacji nie wykazano w ogóle, aby kary częściowe wymierzone za przestępstwa przypisane oskarżonemu i objęte zarzutami apelacji cechowały się rażącą niewspółmiernością. Należy zwrócić uwagę, że w tej części zarzut apelacji nie jest jasny. Z treści tego zarzutu należy wnioskować, że obrońca podjęła polemikę z prawidłowym zastosowaniem dyrektyw kary łącznej z art. 85a k.k. Obrońca zarzuciła bowiem rażącą niewspółmierność kary łącznej orzeczonej wobec oskarżonego. Nie sformułowała zarzutów odnośnie do wymiaru kar częściowych za poszczególne przestępstwa. Nie wyrażono także wniosku apelacji, to jest na czym miałyby polegać uwzględnienie zarzutu nieprawidłowego wymiaru kary łącznej (obrońca sformułowała jedynie wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego).</p> <p>Zgodnie z powołanym przepisem art. 85a k.k., orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, a także cele zapobiegawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do skazanego.</p> <p>Brak podstaw do przyjęcia, aby kara łączna została przez Sąd pierwszej instancji</p>	

ukształtowana nieprawidłowo i z naruszeniem wskazanych wyżej dyrektyw. Wręcz przeciwnie, sąd dostatecznie wyjaśnił motywy tego rozstrzygnięcia. Natomiast okoliczności wskazane w apelacji w ogóle nie mają zastosowania do wymiaru kary łącznej bądź mogły mieć zastosowanie jedynie drugorzędne, tj. w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary na oskarżonego. W apelacji zaś nie wykazano, aby te okoliczności przemawiały za radykalnym złagodzeniem kary łącznej i wymierzeniem jej na zasadzie absorpcji.

Jedynie na marginesie można wskazać, że przy wymiarze kar częściowych Sąd pierwszej instancji dostatecznie omówił dyrektywy, które obrońca poddała krytyce w apelacji. Dostatecznie omówiono przy tym zagadnienie winy i społecznej szkodliwości czynu – jako okoliczności limitujących wymiar kary. Uwzględniono także parametry wpływające na podwyższenie społecznej szkodliwości czynów (czego nie sposób ograniczać do ekonomicznej wartości mienia). Argumentacja w tym zakresie została *ij extenso* przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i nie ma potrzeby powtarzania jej w tym miejscu.

Wniosek

Brak

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec braku wniosku apelacji w zakresie kary należy wskazać na brak podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku i złagodzenia kary łącznej wymierzonej oskarżonemu.	

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

III.

Wobec sytuacji majątkowej i rodzinnej zwolniono oskarżonego z kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

PODPIS

SSO Sebastian Ładoś